

מדריך לכשרות

עלון יומי דהתאחדות הקהילות

יום שבת קודש | ג תמוז | פרשת קרח

גלון מס' 269

התשע"ה

נתייסד בארה"ב בחודש אדר-ניסן ה'תשל"ד משנה א' קונטרס א' (כרך א')
עד חודש אדר-ניסן ה'תשנ"ח - שנה ח' קונטרס מ' (כרך ח'),
וכעת מתחדשים וממשיכים בעזרה שיי"ת בעלון יומי לכל ימות השנה

כולל תשובות מכתבים ובירורים
בענין כשרות המאכלים והבשר

דבר המערכת (בהמשכים)

אנחנו החתומים מטה חכמי ורבני עיה"ק ירושלים ת"ו בשומעינו את השערורייה אשר נעשתה בארץ תימן, כי יצאו אנשים בני בליעל לחפור בורות נשברים ועזבו מקור מים חיים וידיחו בני עירם ויכו בלב התמימים הנאמנים לד' ולתורתו הקדושה ויפערו פיהם לדבר סרה על ספר הזוהר הקדוש להתנא האלקי' הקדוש רשב"י זיע"א ועל ספרי המקובלים זיע"א שנתפרסמו ונתקבלו בכל תפוצות ישראל, ועל ספרי השולחן ערוך הקדושים אוי להם מעלבונה של תורה, הסירו המצנפת והרימו העטרה, עפרא לפומייהו, שמענו ותרגזו בטנגנו נפלו פנינו וכשלו ברכינו נשכבה בבשתינו ותכסינו כלימתינו כי המכשלה והפרצה הזאת עלתה בימינו ועמדנו מרעידים בלב בהול ונכנע מפחד ד' ומהדר גאונו לקנאת קנאת כבוד ספר הזוה"ק וכבוד מחברו הרשב"י זיע"א עמדנו על רגלינו בלב אחד בהקהל ובקיבוץ הרבנים, העליון ישמור אותם, עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים, ירושלים של מטה, כנגד ירושלים של מעלה, ופתחנו ארון הקודש, והחרמנו האנשים החטאים בנפשותם המדברים סרה על הזוהר הקדוש וכיוצא בזה, וכן חובה על כל ישראל בהגיע מכתב זה לארצותם למקומותם יעמדו כולם לפני ארון ה' להחרים החטאים האלה! וזהו נוסח החרם!

נוסח הנידוי והחרם של רבני עיה"ק נגד מתנגדי הזוה"ק

בגזירת עירין ובמימר קדישין אנו מחרימין ומגדין ומשמתינן ומקללינן ומאררין, על דעת המקום ועל דעת הקהל הקדוש בספר התורה הזה בשש מאות ושלוש עשרה מצות הכתובות בו, בחרם שהחרים יהושע את יריחו ובקללה שקלל אלישע את הנערים ואת גיחזי נערו ובשמתא דאנשי כנסת הגדולה ובשמתא דשמתיה ברק למירוז ובשמתא דשמתיה רב יהודה להוא עפרא ובכל האלות והקללות והחרמות והגדוין והשמטות שנעשו מימות משה רבינו ע"ה עוד עכשיו בשם אכתריאל י"ה ה' צבאות, בשם מיכאל השר הגדול בשם מטטרון, ששמו כשם רבו בשם סנדלפון הקושר קשרים לרבו בשם בן ארבעים ושתיים אותיות, בשם שבקע משה את הים, "אהיה אשר אהיה" בסוד שם המפורש בשם ד' אלקי ישראל, יושב הכרובים בשם הגלגלים והאופנים וחיות הקודש ומלאכי השרת לכל איש, או כנסיה וחבורת רשעים, אשר ידברו סרה ויטילו פגם בקדושת ספר הזוהר הקדוש ומחברו הרשב"י זיע"א, ובכל ספרי המקובלים זיע"א ועל ספר השולחן ערוך, ארורים הם מפני השם הנכבד והגורא היוצא מפיו כהן גדול

המשך בעלון הבא

דבר המערכת

המערכת על תיקון הכשרות

עמ' 2
יותר מאלף ספרים וקונטרסים וקול קורא'ס שיצאו לאור במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

עמ' 2
על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

מצב הכשרות בימינו

עמ' 3
חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

מהמתרחש בעולם הכשרות

עמ' 3
מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה בענייני הכשרות

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

עמ' 4
כתבות מהעיתונים שרוב הבשר שאנחנו אוכלים, בא מהערבים.

שמע בני עצות לתיקון הכשרות

עמ' 4

מכתבים למערכת

עמ' 4

כתוב: שמוע אשמע-אני שומע את הזוהר הקדוש

ועד הכשרות דהתאחדות הקהילות

ארגון המוקדש לתיקון מצב הכשרות

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

אבדק"ק האלמין שליט"א

מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

יותר מאלף ספרים וקונטרסים וקול קורא'ס שיצאו לאור במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

וחרם ונקרא מומר^ל.

מאן דעייל אות ברית קודש דיליה ברשו נוכראה, שבתא"י איהו טחול, חמ"ה, איתתא בישא מרה. וגרים ליה לישראל לאתעקרא מארעא דישראל. ומאן דעייל זרעיה בנשג"ז (נדה, שפחה, גויה, זונה) כאלו מערב מה דאפריש קודשא בריך הוא דכתיב ויהי מבדיל בין מים למים, (תקוני וזהר תיקון מ"ח. ועיין עוד בתיקונים צ"ח ב, ועיין שם בתיקון מ"ו (פג, ב).

[פירוש הזהר: מי שמכניס אות ברית קודש שלו ברשות זרה, שבתא"י הוא טחול, חמ"ה, אשה רעה מרה. וזה גרים לישראל שנעקרו מארץ ישראל. ומי שמכניס זרעו בנשג"ז (נדה, שפחה, גויה, זונה), כאילו מערב מה דאפריש קודשא בריך הוא דכתיב (בראשית א, ו) ויהי מבדיל בין מים למים].

ואיתא בילקוט פרשת כי תבא: הבא על נשג"ז (נדה, שפחה, גויה, זונה), עובר על י"ד לאוין, וחייב כרת בידי שמים.

ואיתא במדרש רבה פרשת נשא על הניאוף נחתם גזר דין שכן כתיב העל אלה לא אפקוד במ נאום ה', אמר הקדוש ברוך הוא על הכל אני כובש ועל הזימה אני כועס והריני מוסרן למלכות, ההא דכתיב עלו בשרותיה ושחתו, עד כאן לשוננו.

ובספר יסוד יוסף איתא, אבות ירדו למצרים בסוד ידוע תדע כי גר יהיה זרעך היינו בשביל זרע לבטלה שהוציא אדם הראשון בק"ל שנה על כן יהיו בניך גרים. ונודע כי הגלות הוא כעין פגימת הברית רחמנא לצלן, כי הוא נקרא גולן וכתוב משדד אב יבריא אס, כי כשהאדם משחית זרעו גורם שילך רחמנא לצלן גם ההשפעה העליונות למקום אחר ואז משדד אב זה הקדוש ברוך הוא, ואז מבריא האם כי דרך האם שתקבל מבעלה להשפיע לבניה כל די סיפוקם אבל האיש הנזכר לעיל גורם שלא יהיה לה המשפיע חס ושלום. ויש לרמוז בזה פסוק (ירמ"ל ל"א) "בכי תמרורים רחל מבכה על בניה" סופי תיבות מילה מאנה להנחם על בניה, כי סופי תיבות מילה, כי על ידי זה הלכו בגולה שפגמו ברינתם, ומפורש בזהר בפסוק "כי איננו" (שם) דמלכא קדישא סליק לעילא ולא אשתכח בגווה.

ואיתא בזהר, כי על ידי פגם היסוד הקדוש ברוך הוא מסתלק לעילא, ולפיכך נרמז ב' פעמים מילה על כי כל ישראל נקראו גם כן על שם של יוסף, ועל שמו של בן בנה אפרים. עוד רמז בפסוק (שמות א) ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה, סופי תיבות מילה. עוד רמז פסוק (בחוקות) כל ימי השמה ואתם וגו' סופי תיבות מילה. עוד רמז כתיב (איכה א) היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח ראשי תיבות מילה רק תיבת בגוים מפסיקה באמצע, על ידי שפגמו ברינתם נתחייבו גלות בין הגוים (בית יצחק).

ל) כדאיתא בגמרא המקשה עצמו לדעת יהא בנידוי דקא מגרי יצר הרע אנפשיה ונקרא מומר שכן דרכו של יצר הרע היום אומר לו כך ולמחר אומר לו כך עד שאומר לו לך עבוד עבודה זרה, ובית-דין של מעלה מנדין אותו, וכן כתב רבינו יונה שנקרא משומד לדבר אחד (קב הישר פרק ל"ד).

המשך בעלון הבא

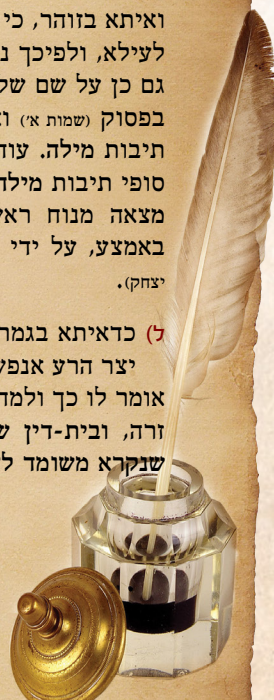
וזכור ואל תשכח! מ"ש בשו"ת ד"ח יו"ד ח"א סי' י"ז שראה הרבה יראי השם ולומדי תורה דבוקים לצדיקי אמת שמיום שנתרגלו לאומנות הלזה נתהפכו לאיש אחר אשר אילו לא ראה בעצמו לא האמין, ע"ש. (וע"ע השי"ך לכאן לקמן או' יד' טו').

י) כל מה שהזהירו הפוסקים לזהר במתינות בנוגע לבדיקת הסכין גם בעופות צריכין לזהר (יש"ש חולין סי' ל"ט, פמ"ג בשפ"ד י"ח ס"ק כ"ט).

יא) בס' חותך חיים (ה' שחיטה סי' ח"י סעי' י"ז או' ט.) דכמה יש להתאונן ולהצטער על השחיטות הגדולות ומהירות ועד היכן אטומה לבנו מלהבין מדברי פוסקים מפורשים גודל המכשלה אשר תמצא במקומות שאין סדרי השחיטה במתינות וישוב, פוק חזי מ"ש בדע"ק (סי' ח"י ס"ק כ"ג) ששכיח דע"י עייפות החיכך עם הסכין על היד לא ירגיש בפגימה והרגשה הוא רק בישוב הדעת בלא עייפות, וכ"כ ביד אפרים סי' א' ובשו"ת טוטו"ד בכמ"ק, (אמר המו"ל: עי' בע"ז בדכ"ת ס"ק קע"ה שהאריך) וע"ע בתואר משה סי' א' פ"ז עד כמה חש בזה. ועכשיו הגע עצמך הלא מן הנמנע אצל שחיטה ששוחטין למאות בשעה חדא שלא יצטרך השו"ב לבדוק הסכין הרבה פעמים, וכן אצל בהמות הלא בודקין אחר כל בהמה ובהמה והדרך לחכך הסכין על היד לפני הבדיקה, והרבה יארע שמחככין חיכוך אחר חיכוך לפני הבדיקה אשר מד' פוסקים הנ"ל יוצא דחיוב אז על השוחט לרגוע עד שיתחיל לשחוט להבא, ובמקום השחיטות הגדולות הוא דבר אינו במציאות כידוע להיודעים, וכו' ע"ש שהאריך.

יב) מצאתי דאתא לידי (בשאלה) ספר צידת חי (תשובה ה') שהאריך במעלת השחיטה שהשוחט לבו ברשותו לעשות כרצונו ולא ברשות מושלים הקצבים המושלים עליו ולבו בכיסם תליא. והתבטא שם בלשון חריף מאד וכ' בתוך הדברים וז"ל: לענ"ד מקום גדול לומר דכל שחיטות הגדולות והמהירות ספק נבילה הם, לכו ודוקו במ"ש בחי' מהרא"ל צינץ רי' סי' ח"י להמליץ בענין הרגשת סכין: דכבר הסכימו כל השוחטים שאין סוף להרגשה כי לפעמים הרבה שוחטים אין מרגישים כלום ואח"כ בא יבוא שו"ב אחר וימצא בו פגימה דקה מן הדקה הכי נאמר שח"ו המכשלה הזאת היא בכל שו"ב וכל עמינו בני" אוכלים בשר נבילה ח"ו הלא אין לבו בטוח שאף שהוא עושה כל טצדקי והוא טוב ויפה בעיניו שמא ימצא איזה אדם בעולם שיש לו הרגשה מעולה ממנו וירגיש בו עדיין איזה הרגשה, ומסיק: דכיון דלא ניתנה תורה למלאכה"ש אין על השו"ב מוטל לעשות רק כפי הרגשתו. רק שהשו"ב מחויב להיות זריז וקולע אל השערה ולא יחטא ח"ו וצריך להיות בעל

המשך בעלון הבא

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

דין תורה לרבנים

ב | תביעה ב'

התביעה ב'

שהרג את נשמתו, שאני אצטרך להתגלגל בכלב^א, כמו שכתוב בספר "ברית מטה משה" (על הגדה של פסח בדרך האחרון) וז"ל"ק: ועכשיו שאיתרע חזקתם ראינו למפרע שדבר זה החריב את ביתינו אשר עדיין לא נבנה בימינו, והשכינה נבלות עדיין בעונינו, וכאשר נמצא כמה קלקולים אשר אין להעלות על הספר כי קצר היריעה מלהשתרע, וכו'. ובפרט בשחיטת הכבשים מחמת צמרו קרוב הדבר לפשוע ולקלקל ומחמת שיש להם לשחוט הרבה אינם מדקדקים כ"כ וממהרים לשחוט וקרוב לוודאי שמאכילין נבילות וטריפות כאשר נתברר...ומי שיהיה מותמה בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בוודאי מנהג אבותיהם בידם ששוחטים את דבריהם לאמר מי יתן לנו לאכול בשר ואל תקרא וישחטו אלא וישחטו שהיה נתחייבו שונאיהם של ישראל כליה על שבקשו לאכול בשר תאוה היינו בשר נחירה, ואבותינו חטאו ואינם, ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלכדים בעונם ח"ו, ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה: ואין לנו פה לדבר ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות ולא ידעו ששחטו לעצמם בסכין פגומה כמו כן יהיה מיתתם בכלל נבילה וטרפה לכל הוא הקליפה רח"ל תשליך אותם, ומוכרח להיות מגולגל בכלב וכו' עיי"ש באריכות גדול.

ומי יודע כמה גלגולים אני אצטרך לעבור על שהאכלתי את משפחתי בנבילות וטריפות - כמו שכתוב בספר הגלגולים של האר"י ז"ל (דפוס פראנקפורט דף ל"ט ע"א ד"ה והמדבר) כתוב שזה המאכיל טריפות ליהודים, מגולגל בעלי העצים, וכשהרוח נושבת ומכה עליו זהו צער גדול, וסופו של העונש שהעלה נופל על הרצפה, והצער הוא בדיוק כמו המות, זה יכול לחזור על עצמו 100 פעם ויותר, כל זה לפי כמה שנים שהוא האכיל טריפות (ועיין בנפש ישעי' ע' ר"ג, ובספרי שו"ת זבחו זבחי צדק).

"ומי שאינו מדקדק באכילת ספק איסור, מתגלגל בעליו של אילן, ובכל פעם שהרוח מנענע, הוא סובל יסורים וצער גדול מאד".
ספר קב הישר - פרק מ
"כל אוכלי נבלות וטרפות ומאכילין אותן לישראל דינם בכלב".
כתבי הרמ"ע מפאנו - מאמר תקוני תשובה - פרק י
"והמאכיל נבלות נדון בעלה האילן בסוד כי תהיו כאלה נובלת עליה שהרוח בא ומטרפו זמן רב עד שלסוף נעקר ונופל והוא סוד הכרת שבו".

רמ"ע מפאנו - מאמר תקוני תשובה - פרק י

א. א. ברית מטה משה. ב. כתבי הרמ"ע מפאנו - מאמר תקוני תשובה - פרק י. ג. שבת מוסר פרק ל"ו: נשמתו יתגלגל בכלב, כי כל המאכיל נבלות וטרפות לישראל הוא גוזל ממה ששייך לכלבים, ועליו נאמר (שמות כ"ב) לכלב תשליכון אותו. על כן מי שנגע יראת אלוקים בלבו אל יסמוך על השחיטה של אלו השוחטים. ד. שמלה חדשה סימן כ"ה סעיף ד' במטה אשר שם. ה. הכלבים יאכלו אותו: ירושלמי תרומות פ"ח ה"ג, ילקוט פרשת אמור. ועוד יתגלגל בשאר דברים כמבואר להלן.

המשך בעלון הבא

מהמתרהש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה

בענייני הכשרות

למוד הלכות צער בעלי חיים. והעונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בעולם הזה ובעולם העליון על כל צער וצער שמצערים את הבעלי חיים (וכ"ש צער האדם)

ד | פרק א' צער בעלי חיים

טעם שלשי:

יב) בשאלתות (פ' בהעלותך אות קכ"ה) וז"ל: ואי אית ביה פגימותא ושחיט ביה איטרפא לה מאי טעמא כיון דההוא מורשא דפגימותא מיבזע הוא דבזע לה הויא לה דרוסה. עכ"ל. ועיין בהעמק שאלה שהסבירו מאיסור דרסה והאריך להוכיח דשני מיני דרסה איכא.

יג) ובדעת תורה (סימן ח"י אות ג) רוצה לידחק ולפרש כוונת השאלתות גם כן כדעת רש"י, ע"ש.

טעם רביעי:

יד) בשמלה חדשה (סימן כ"ד כ') דהטעם משום עיקור, וז"ל: במדינות אלו המנהג להטריף עיקור בין במעוט קמא בין במעוט בתרא בין בקנה בין כוושט ואין לשנות. והיינו נראה לי עיקור דסכין פגום וכו' עכ"ל.

טו) בשו"ת חת"ם (יור"ד סימן ט"ו) כתב תרי טעמי לפגימה וחדא מנהוג עיקור, עיי"ש.

טז) בספר העמק שאלה (שאלתא קכ"ה) בזה"ל: הא מיהא דלא כהגאון תבואת שור (סימן כ"ד סק"ב) שכתב דהכלב מודים דפגימת סכין פסול משום עיקור ואדרבה אין הדבר ברור כלל. ועיין תוספות חולין ב: ד"ה שמא, מוכח דפגימת סכין אינה עיקור. והכי נראה מלשון הרי"ף פ"א וכו' עכ"ל.

טעם חמישי:

חז) משום שהייה, בשו"ת חת"ם (יור"ד ט"ו) וז"ל: אטו פגימה נאמרה ל"משה מסיני, עיקור ושיהוי נאמר, וכל שיש בסכין עכבת מקום שמעכב העברת הצפורן יהיה פגימה מגוף הסכין או פליטה מדבר אחר הנדבק בסכין הכלב גורם או עיקור או שיהוי, עכ"ל.

יז) בספר הנתניבות (שם) תמה על זה דאם כן למה חמור פגימה לשערו בכל שהוא והלא בפגימה כל שהיא עדיין ליכא שיעור שהייה כמבואר בסימן כ"ג סעי' ב', ואף על גב דאנן מחמירין בשחייה כל שהיא כמבואר ברמ"א שם אבל הלא הפגימה אסורה מדינא דגמרא, ומדינא דגמרא איכא שיעור בשחייה, וצ"ע, עכ"ל.

טעם ששי:

יח) בדעת תורה סימן ח"י אות ג' כתב "דהיכא דהפגם רק במקום אחד כפי הנראה הוי רק חישש נקובת הושט קודם שנשחט רובו ... ומסתימת ד' הפוסקים לא נראה כן" עכ"ל.

שמע בני

עצות לתיקון הכשרות ועוד

למקומי. שלום עליכם". ברגע זה פתחה הנערה את פיה וקולו של הרוח נשמע "כבר יצאתי". עוד באותו יום הבריאה הנערה, אלא שכעבור שלושה ימים חזר הרוח לשכון בקרבה, למה רימית אותנו? שאלו אותו. והוא השיב: היה עלי לחזור בגלל דבר אחד.

המכתב הראשון הסתיים בספור יציאתו של הרוח ובמכתב השני שהגיע באחור של ימים מספר, כתבו לי אנשי המקום על שובו של הרוח ובקשו ממני עצה כיצד להפטר ממנו. לפי מה שהבנתי מתוך הכתוב, הכרתי גם אני את הפרנס שרוחו נכנסה בנערה וזכרתי שהיה יהודי זקן וחסיד. לכן כתבתי להם שינהגו בו כבוד אם אכן רוחו של אותו חסיד הוא, נתתי להם סימנים כיצד ידעו כי הוא האיש והזהרתי אותם שאם אין בו אותם סימנים, אזי משקר הוא להם ורק בערמה הצליח לשטות בהם. במכתבי אליהם כתבתי גם את נוסח החרם שבו יחרימו את הרוח שייצא.

בערב שבת הגיע מכתבי אל הדיין, חכם העיר, אולם מכיון שהוא כבר קדש את היום, לא פתח את האגרת ולא ידע מה כתוב בה. רק במוצאי שבת לקח את המכתב בעודנו סגור והלך עמו אל הנערה.

כשנכנס, פנה אליו הרוח ואמר: "הנה יש אגרת ביד החכם ואני יודע מה כתוב בה. עוד לפני שקרא החכם את המכתב אמר הרוח מהיכן הגיע המכתב ומה כתוב בו, למרבה תדהמתם של הנוכחים אשר מהרו לקרוא את האגרת ולהווכח שאכן ידע הרוח מה כתוב בו כאילו קרא את המכתב בעצמו.

בעוד האנשים עומדים ומשתאים פתח הרוח ותאר שוב את חטאייהם. לשמע דבריו שהוכחו כדברי אמת, פרצו כולם בבכי והרהרו

המשך בעלון הבא

מכתבים למערכת

עו

הספר "שחיטת ואכילת בשר כהילכתה", הגיענו בתודה וברכה, אכן יש בו תועלת רבה לכל יהודי ובפרט למשמשי הקודש בישראל. והואיל ואנו מקיימים שעורים מיוחדים בהלכות יורה דעה חלק א' בסדר אחרי-הצהרים לצעירים ואברכים בכולל המתעדים בעזה"י, להיות כלי קודש לרבים. 4. נחוצים לנו עשרים כרכים מהספר החשוב הזה - שנקבע בו בכל יום שעת למוד בצוותא כמו יתר ספרי המוסד. 3. ועל כל העושים והמעשים תבוא ברכת טוב. תקותנו חזקה משאלתנו הצנועה תוכתר בהצלחה.

בברכה נאמנה, וביקרא דאורייתא, שלום א. צדוק רב מקומי

השיפה על כשרות השחיטה בעולם

ובוודאי על כל המסירות נפש שלך את פועלת שנזכה פה בעולם הזה לעוד מצוות וזיכוי הרבים והכל היה כדאי, וְאֶחָזֶתָּ במדת שרה אמנו כמו שכתב הרמב"ם במורה נבוכים (ע"י דברי יואל) שאין שום ספק שאברהם אבינו כשהלך להוכיח את דורו היו זורקים לו חיצים ובליסטראות בראשו, וכשחזר לביתו שרה אמנו הייתה חובשת את ראשו ואומרת לו עכשיו אתה יכול להמשיך הלאה בעבודתך, ותמשיך להוכיח את הרבים ולקרבים ולהכניסם תחת כנפי השכינה, ע"כ.

ומן השכר הגדול שיש לך אֶת זֹכָה להיכנס להיכל של שרה אמנו, לכן נא ללכת לאבות הקדושים ולספר להם איך שמאכילים את עם ישראל בסכין פגום, וחלב ודם, וכמעט אף אחד לא איכפת לו לתקן את המכשול הגדול והנורא, ולבקש ולהתחנן שתרבה רוח הטהרה בישראל ויהיו דברינו נשמעים ויתקנו את המכשולות והקלקולים ואמר הבעל שם טוב ז"ע ששמע במתיבתא דרקייע מפי הקב"ה את הפסוק "בזעם תצעד ארץ" ראשי תיבות זביחה עירובין מקוואות, שעל זה חייב כל רב בישראל לתקן ולהוכיח, וב"ה ישראל קדושים וטהורים, ואלפי ישראל מכשירים את הכלים, והפסיקו לאכול בשר בהמה, ולאכילת עופות תיקנו כמה שחיטות קטנות ומהודרות כמו שהיה בארצות הברית. ועתה אנו מתכוננים למשיח צדקינו שאז נוכל לאכל מן הזבחים ומן הפסחים בבנין בית המקדש בב"א.

ומצינו בחזקי המלך שאמרו חז"ל (בבא קמא דף ט"ז ע"ב) על פסוק וכבוד עשו לו במוותו, מלמד שהושיבו ישיבה על קברו, ואחר כך איתא שם בגמרא קיים זה מה שכתוב בזה, קיים אמרינן לימד לא אמרינן, ועיין בתוס' דף י"ז ע"א ד"ה ואמר מר גדול לימוד שמביא לידי מעשה, לימד ודאי לא אמרינן דהא ודאי עדיף שמביא את הרבים לידי מעשה כשמלמדם, ע"י"ט.

המשך בעלון הבא

גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזהר העולמי, (ישירות לדפוס) והיו שתפים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זהר היומי ספרים ועלונים בחנם: 0527651911

www.ha-zohahr.info/www.israel613.com/www.allzohar.com/HA-ZOHAR.NET

www.israel613.com/SHULCHAN ARUCH.htm